

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. De multitudine Tentationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

tiùs aggredi jussus, mox, ubi eum invasit, secundana te Angelo feliciter superavit; ex quo viso didicit, non difficilem sibi fore victoriam contra tentationem, si alacri animo eidem resisteret.

TENTATIO IV.

De multitudine Tentationum.

XII. **A** Chatus Novitiùs conqueritur suo Directo-
ri & Magistro, se tam crebras, & varias ten-
tationes pati, ut vix respirare, & ordinarijs suis occu-
pationibus vacare liceat, atque adeò vocationem suam
ob tantam tentationum multitudinem non modicè
periclitari. Quæritur, quomodo juvandus, & ar-
mandus sit?

Responsio.

XIII. Primò eidem narret, quid Eliseus Puerò
suo, quando civitatem Exercitu circumdatam nuntia-
vit, & clamavit: Heu, heu, heu, Domine mi, quid
faciamus? responderit dicens: *Noli timere, plures
enim nobiscum sunt, quàm cum illis*: id quod Puer
re ipsa vidit, quando DEUS ad preces Elisei oculos
illi aperuit. Id ipsum ergo sibi quoque fieri credat,
uti in simili casu Moyses Abbas Isidoro Monacho
ostendit, cùm enim hic ob tentationum multitudinem
fugam ex Monasterio meditaretur, Moyses ab initio
quidem ex parte Occidentis eum per fenestram pro-
spicere, & ingentem dæmonum multitudinem vide-
re jussit, sed mox ad partem orientalem ducto majo-
rem SS. Angelorum ad auxiliandum ipsi paratorum
copiam monstravit, & eadem Elisei verba repetijt:
Noli timere, plures tecum sunt, quàm contra te.

XIV.

XIV. Secundò revocet in memoriam illi ; quid Jonathas Filius Saul 1. Reg. 14. egerit, dixeritque, dum ad Armigerum suum dixit: *Veni, transeamus ad stationem incircumcisorum horum, & fortè faciet Dominus pro nobis; quia non est Domino difficile salvare vel in multis, vel in paucis: Idem ergo & sibi dictum credat, imò & illa ad Regem Josaphat 2. Paral. c. 20. dicta verba repeti: Nolite timere, neque paveatis hanc multitudinem; non enim est vestra pugna, sed DEI. Tantum modo confidenter state, & videbitis auxilium Domini super vos.*

XV. Tertiò significet illi, quòd etiamsi millies plures essent Tentatores, ne capillum tamen movere, multò minùs verò grave damnum inferre possint sine voluntate DEI; id quòd rectè S. Antonius ipsis dæmonibus exprobravit, quando ad illos, cùm varijs bestiarum formis assumptis cingebant eum, & velut jamjam laceraturi terrebant, intrepidus dixit: si quid virium haberetis adversùs me, unicus sufficeret, quid ergo opus apparatu tanto? En adsum, lacerate me, si permissum est vobis: sin minùs, frustranea est rabies vestra. Hoc ipsum S. Gregorius l. 2. mor. c. 3. pulchrè per exemplum Job confirmat sequentibus verbis: *Ecce permissionem verberis comitatur custodia protectionis, & Electum suum divina dispensatio custodiendo deserit, deserendo custodit, alia illius prodit, alia protegit. Si enim Job totum desereret in manu tantò Adversarij, homo quid esset? in ipsa ergo justitia permissionis miscetur, quadam libra pietatis, quatenus in uno, eodèmq; certamine & servus humilis ex oppresione proficiat, & hostis superbiens ex permissione succumbat. Idem ergo in manu DEI, idem in manu*

B

dia-

diaboli est, quia tenuit, quem concessit: & dando non dedit, quem Adversarij sui jaculis eijciens abscondit.

XVI. Quarto illi ostendat, quantam occasionem habeat, inter has tentationes in meritis & virtutibus proficiendi, ut de illo perinde ac de sponsa dici queat, sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter Filias Adæ. Qua de re S. Bernardus l. 48. in Cant. præclare sic discurret: *Donec in carne est Anima, inter spinas profectò versatur, & necesse est, ut patiatur inquietudines tentationum, tribulationumque aculeos. Quòd si lilium est juxta Sponsi verbum, videat quàm vigilem, sollicitamque esse oporteat fuisse custodia sui, septa undique spinis hinc inde aculeos intendentibus; nec enim vel levissimam spina punctiorem ullatenus sustinet floris teneritudo, sed mox, ut modicè premitur, perforatur. O tener, & delicate flos, ò candens lilium, increduli & subversores sunt tecum, vide, quomodo cautè ambules inter spinas. Plenus est Mundus spinis, in terra sunt, in aère sunt, in carne tua sunt, versari in his, & minimè ledi, divina potentia est, non virtutis tuae. Etsi igitur undique tibi prospicias tribulationum (& tentationum) tanquam tribulorum aculeos intendi, non turbetur cor tuum, neque formidet scient, quia tribulatio patientiam operatur, patientia probationem, probatio spem, spes autem non confundit. Considera lilia agri, quomodo inter spinas vigent, ac nitent.*

XVII. Quintò denique narret eidem, quid Seneca quidam Fratri, qui querebatur, quòd multæ cogitationes ipsum sollicitent, & nesciat, quomodo resistere illis debeat, responderit, dum scilicet illi dixit: Non repugnes contra omnes, sed contra unam; omnes enim cogitationes Monachorum habent unum caput:

put; necessarium ergo est, quæ, & qualis sit, & adversus illam reniti; ita enim & residuæ cogitationes humiliantur.

TENTATIO V.

Circa diurnitatem tentationum.

XVIII. **M**elania Virgo, cum tentationes suas confessario suo aperuisset, fatetur, se quidem agnoscere utilitatem earundem, hoc unum tamen vehementer illam cruciari, quod nulla ipsi ab ipsidem quies concedatur, & quod multis jam annis continuo petierit à DEO liberationem, nec tamen impetrarit. Quæritur, quomodo hic ejus dolor leniendus sit?

Responsio.

XIX. Primò suadeat ipsi, ut sequatur exemplum Fratris illius, qui tentatus, ut exiret à Monasterio, semper vesperi dicebat: cras abibo. Mane autem facto dicebat: Extorquebo, ut etiam hodie maneam propter Dominum; & sic novem annis faciens tandem liberatus est à tentatione, uti l. 9. in Vitis PP. narratur. Simili ergo modo eam circa tentationes procedere jubeat.

XX. Secundò Exemplum generosorum Ducum & Militum ei obijciat, qui hoc unum dolent, si copiam pugnandi ob defectum hostium non habeant, felicissimòsque se judicarent, si perpetuos Hostes & bellum nancisci possent; si ergo illi pro corruptibili corona & gloria hoc possunt, & faciunt; quidni idem ipsa propter incorruptibilem & immortalem gloriam facere possit, & libenter debeat? Hanc sanè